

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ ЯК ОСНОВНОЇ ФУНКЦІЇ КОНТРОЛЬНО-ІНСПЕКЦІЙНИХ ОРГАНІВ В СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

Ищук Ю.В.,

аспірант кафедри адміністративного та фінансового права

Національний університет біоресурсів і природокористування України

У статті здійснено аналіз правової охорони земель як основної функції у діяльності контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні, досліджено норми чинного законодавства України та основні здобутки вітчизняної юридичної науки по даному питанню, обґрунтовано пропозиції та рекомендації, спрямовані на вдосконалення діяльності контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів щодо здійснення функцій із правової охорони і використання земель та визначено загальні характеристики охорони земель у нашій державі.

Ключові слова: державний контроль, земельні ресурси в Україні, правова охорона та використання земель, контрольно-інспекційні органи в сфері земельних ресурсів в Україні, повноваження державних інспекцій.

Ishchuk Y.V. / НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ ПРАВОВОЙ ОХРАНЫ ЗЕМЕЛЬ КАК ОСНОВНОЙ ФУНКЦИИ КОНТРОЛЬНО-ИНСПЕКЦИОННЫХ ОРГАНОВ В ОБЛАСТИ ЗЕМЕЛЬНЫХ РЕСУРСОВ В УКРАИНЕ / Национальный университет биоресурсов и природопользования Украины

В статье осуществлен анализ правовой охраны земель как основной функции в деятельности контрольно-инспекционных органов в сфере земельных ресурсов в Украине, исследованы нормы действующего законодательства Украины и основные достижения отечественной юридической науки по данному вопросу, обоснованы предложения и рекомендации, направленные на совершенствование деятельности контрольно-инспекционных органов в сфере земельных ресурсов по осуществлению функций по правовой охране и использованию земель и определены общие характеристики охраны земель в нашем государстве.

Ключевые слова: государственный контроль, земельные ресурсы в Украине, правовая охрана и использование земель, контрольно-инспекционные органы в сфере земельных ресурсов в Украине, полномочия государственных инспекций.

Ishchuk Y.V. / SOME ASPECTS OF LAW PROTECTION OF LAND AS A MAIN FUNCTION OF CONTROL AND INSPECTION BODIES IN THE SPHERE OF LAND RESOURCES IN UKRAINE / National university of Life and Environmental Sciences of Ukraine

This article analyzes the legal protection of land as a basic function in the activities of control and inspection bodies in the sphere of land resources in Ukraine, studied current law documents in Ukraine and the main achievements of domestic jurisprudence on this issue, substantiates proposals and recommendations aimed at improving the control of inspection bodies in the sphere of land resources to implement the functions of the legal protection and use of land and determined the general characteristics of land protection in our country.

Questions of economical, effective, efficient land use and protection, public protection of land fund is part of the problem of national security. Implementation in our country market reforms necessitated the transformation of the role of the state in managing the economy. However, this transformation is accompanied by a decrease in the effectiveness of the control and inspection bodies in the field of land resources in Ukraine. However, the problems in the field of protection of land resources is an integral part and one of the priorities of the state policy in the implementation of socio-economic transformation, creating conditions for sustainable development. One of the most important methods in realization of such public policy in this area is to create an adequate legal framework which is capable of ensuring effective state and public control of the society as condition of the use and protection of land resources in our country.

The main purpose of legal land protection is to ensure the preservation and restoration of land resources and environmental values of natural and acquired qualities of land. The land protection in Ukraine is essential for ensuring food and environmental security. Therefore, an important role in the solving the problems of legal land protection is played by the state, represented by the executive agencies (including state inspections in Ukraine), through, the implementation of a number of the functions that are enshrined in existing legislation and that, in turn, required detailed study and analysis.

Key words: state control, land resources in Ukraine, legal protection and use of land, control and inspection bodies in the sphere of land resources in the Ukraine, the powers of state inspections.

Конституція України від 28 червня 1996 року визначила, що земля є об'єктом права власності Українського народу (ст. 13) та основним національним багатством, що перебуває під особливою увагою держави [1]. Слід згадати, що «особлива охорона державою земель» вказує на специфічний правовий режим земель як територіально-просторової та матеріальної основи існування держави в межах кордону України, що характеризується цілісністю й недоторканністю і відображає її суверенітет – як основний принцип функціонування незалежної держави.

З огляду на інтенсивний розвиток земельних відносин, що відбувається в Україні, можна констатувати збільшення кількості правопорушень у цій сфері, пов'язаних із незаконним переводом земель із однієї категорії до іншої, нецільовим використанням земельних ресурсів, самовільним відхиленням від проектів землеустрою, ухиленням від державної реєстрації земельних ділянок та інше.

Це свідчить про те, що останнім часом питання економічної вигоди у сфері земельних відносин знаходиться на першому плані, на відміну від питання про раціональне використання та охорону земель.

Також, доводиться констатувати, що ефективність охорони та використання земель в Україні значно нижча, ніж у

середньому в Європі. Основними причинами низької віддачі земельного потенціалу в Україні є: тривале безгосподарне ставлення до землі, недосконалі технологія обробки землі та виробництва сільськогосподарської продукції, неврахування науково-обґрунтованих методів ведення землеробства, невиконання природоохоронних, комплексно-меліоративних, протиерозійних та інших заходів по збереженню земель, а також недосконалість чинного законодавства України.

Отже, питання про правову охорону земель завжди було, є та буде актуальним, незалежно від економічного рівня розвитку держави, політичної ситуації та інших чинників. Негативні показники розвитку держави як в цілому, так і окремих сфер господарської діяльності загострюють проблему правової охорони земель. Це, в свою чергу, свідчить про те, що держава з позитивним та стабільним рівнем політичного та економічного розвитку має більше шансів на ефективне вирішення проблеми охорони земель. Одночасно цю проблему можна назвати вічною та надзвичайно актуальною з огляду на великий ступінь її залежності від культурного рівня розвитку суспільства як в цілому, так і окремого суб'єкта.

Можна сміливо стверджувати, що проблеми правової охорони земель як основної функції контрольно-інспек-

ційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні в різний час були актуальними і потребують більш детального вивчення та дослідження у сучасних реаліях.

Дослідженням окремих аспектів даного питання займалися такі визначні вчені-юристи, як: В.І. Андрейцев, С.О. Боголюбов, Ю.О. Вовк, А.П. Гетьман, І.І. Каракаш, П.Ф. Кулинич, В.І. Курило, В.Л. Мунтян, В.В. Носік, О.О. Погрібний, В.І. Семчик, Ю.С. Шемшученко, М.В. Шульга, В.З. Янчук та інші. Кожен з названих вчених зробив свій внесок у розвиток даної теми, тому отримані знання становлять цінність для юридичної науки в Україні. В той самий час, ці знання потребують здійснення аналізу їх змісту, упорядкування та систематизації з урахуванням положень чинного законодавства України, що надасть змогу виробити певну концепцію у теоретичному підході до правової охорони земель в Україні.

Метою статті є аналіз деяких аспектів правової охорони земель як основної функції контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні, дослідження норм чинного законодавства України та основних здобутків вітчизняної юридичної науки по даному питанню, обґрунтування пропозицій та рекомендацій, спрямованих на вдосконалення діяльності контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів щодо здійснення функцій із правової охорони земель та визначення загальних характеристик охорони земель у нашій державі.

Слід зазначити, що Конституція України проголошує землю основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Це положення Основного Закону України знайшло відображення і деталізацію у Земельному кодексі України (далі – ЗК України), Законі України «Про охорону земель», Законі України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» та інших актах земельного законодавства. Земельне законодавство базується на таких «землеохоронних» принципах, як принцип забезпечення раціонального використання та охорони земель та принципу пріоритету вимог екологічної безпеки в Україні. Це означає, що головним завданням ЗК України у галузі регулювання земельних відносин є охорона земель. Всі інші завдання відповідно до ЗК України (наприклад, приватизація земель та досягнення економічної ефективності землекористування можуть досягатися за умови забезпечення охорони земельних ресурсів з боку органів виконавчої влади в Україні, в тому числі і через діяльність контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів) [2, с. 48].

Основним завданням правової охорони земель є забезпечення збереження та відтворення земельних ресурсів, екологічної цінності природних і набутих якостей земель. Охорона земель є надзвичайно важливим чинником забезпечення продовольчої та екологічної безпеки країни. Тому важливу роль у здійсненні завдань правової охорони земель відіграє держава в особі органів виконавчої влади (в тому числі і державних інспекцій в Україні) шляхом виконання низки своїх функцій, що закріплені в чинному законодавстві, зокрема шляхом:

- законодавчого регулювання земельних відносин в Україні;
- розроблення та реалізації загальнодержавної та місцевих програм раціонального використання та охорони земель;
- підвищення родючості ґрунтів і охорони земельних ресурсів у комплексі з іншими природоохоронними заходами;
- передавання (продажу) земельних ділянок у власність та надання їх у користування, вилучення (викупу) земель для суспільних потреб;
- державної реєстрації прав на землю та інше нерухоме майно;
- поділу земельного фонду країни на категорії земель та визначення цільового призначення земельних ділянок;

- організації землеустрою та здійснення моніторингу ґрунтів;

- здійснення державного контролю за використанням та охороною земель [3, с. 115-116].

До змісту правової охорони земель (як основної функції контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні) входять наступні складові:

- обґрунтування і забезпечення досягнення раціонального землекористування;
  - захист сільськогосподарських угідь, лісових земель та чагарників від необґрунтованого їх вилучення для інших потреб;
  - захист земель від ерозії, селів, підтоплення, заболочування, вторинного засолення, переосушення, ущільнення, забруднення відходами виробництва, хімічними та радіоактивними речовинами та від інших несприятливих природних і техногенних процесів;
  - збереження природних водноболотних угідь;
  - попередження погіршення естетичного стану та екологічної ролі антропогенних ландшафтів;
  - консервація деградованих і малопродуктивних сільськогосподарських угідь [4].
- Всі ці складові беруть участь у формуванні системи заходів у галузі охорони земель, до змісту якої входять:
- державна комплексна система спостережень;
  - розробка загальнодержавних і регіональних (республіканських) програм раціонального використання та охорони земель, документації із землеустрою в галузі охорони земель;
  - створення національної та регіональних екологічних мереж;
  - здійснення природно-сільськогосподарського, еколого-економічного, протиерозійного та інших видів районування (зонування) земель;
  - економічне стимулювання впровадження заходів щодо охорони та використання земель і підвищення родючості ґрунтів.

У цілому, всі ці заходи спрямовані на забезпечення збереження, охорону та відтворення земельних ресурсів та їх природних і набутих якостей [5, с. 334-335].

Слід відмітити, що у чинному законодавстві України розрізняють заходи щодо охорони земель, які здійснюються на національному, регіональному, локальному і господарському рівнях. З урахуванням цього, слід також згадати про моніторинг земель, який, залежно від цілей спостережень та охоплення територій, поділяється на національний, регіональний і локальний. На базі даних державної комплексної системи спостережень, відповідно до ст. 28 Закону України «Про охорону земель» [4], формуються національний, регіональний та місцевий банки даних про стан земель і ґрунтів. При такій системі заходів щодо охорони земель логічним буде наявність загальнодержавної і регіональної програми використання та охорони земель, які розроблюються відповідно до програм економічного, науково-технічного і соціального розвитку України та охорони довкілля. Регіональні програми використання та охорони земель згідно зі ст. 24 Закону України «Про охорону земель» розробляються відповідно до загальнодержавної програми з урахуванням місцевих особливостей [6, с. 122].

Підсумовуючи викладене вище та згідно ст. 162 Земельного кодексу України, ст. 1 Закону України «Про охорону земель», положень Закону України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» слід наголосити, що загальноприйнятим є наступне визначення: охорона земель – це система правових, організаційних, економічних, технологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання земель, запобігання необґрунтованому вилученню земель сільськогосподарського і лісогосподарського призначення, захист від шкідливого антропогенного впливу, відтворення і підвищення

родючості ґрунтів, підвищення продуктивності земель лісогосподарського призначення, забезпечення особливого режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення [7, с. 21].

Кулинич П.Ф., враховуючи загальнотеоретичні положення земельного права як науки, конкретизував дане визначення наступним чином: правова охорона земель є системою врегульованих нормами права організаційних, економічних та інших суспільних відносин щодо забезпечення раціонального використання земельного фонду країни, запобігання необґрунтованому вилученню земель із сільськогосподарського обороту, захисту земельних ресурсів від шкідливих антропогенних впливів, а також відтворення та підвищення родючості ґрунтів, продуктивності земель лісового фонду, забезпечення особливого правового режиму земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення [2, с. 74].

Зокрема, відзначимо, що у науці земельного права вже давно існує думка про необхідність прийняття Закону України «Про охорону ґрунтів». Розглядаючи дане питання, слід погодитись з В.В. Носіком, який вказує, що Закон України «Про охорону земель» за змістом норм має у своїй більшості загальний, декларативний характер. Тому необхідність розробки та прийняття спеціального закону щодо раціонального використання і охорони ґрунтів у контексті конституційних положень щодо права власності на землю Українського народу залишається актуальною і на сьогоднішній день. Це, в свою чергу, покращить діяльність контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні і сприятиме чіткому контролю з боку даних органів дотримання земельного законодавства України щодо охорони ґрунтів в Україні [8, с. 69].

З огляду на вищевикладене, можна зробити наступні висновки:

1. Слід наголосити, що охорона земель в Україні – одне з найважливіших природоохоронних завдань нашої держави, що полягає у здійсненні систем правових, організаційних, економічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання земель, запобігання необґрунтованому вилученню земель сільського господарського призначення для несільськогосподарських потреб, захисті від шкідливого антропогенного впливу, відтворенні та підвищенні родючості ґрунтів. Водночас ефективне та раціональне використання землі та її правова охорона є складовою екологічної безпеки держави.

2. Недостатність інформації про стан ґрунтів, практичне припинення здійснення заходів щодо охорони земель, відсутність належного державного контролю за використанням та охороною земель з боку контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні, є одними з причин, на мою думку, що стримують здійснення заходів щодо виконання основних напрямків проведення земельної реформи в Україні. Виконання одного з головних завдань земельної реформи в Україні – раціонального використання та охорони земель – є важливою передумовою благополуччя Українського народу та потребує більшої уваги з боку як науковців, так і юристів-практиків, адже розроблення та реалізація ефективного механізму правозастосування в даній сфері можливе лише за умови тісної співпраці даних суб'єктів.

3. Також, підкреслюємо, що фінансування заходів щодо правової охорони земель і ґрунтів, відповідно до ст. 55 Закону України «Про охорону земель» [4], здійснюється за рахунок Державного бюджету України та місцевих бюджетів. На жаль, на сьогоднішній день, ці заходи в Україні є малоефективними на практиці як через вкрай низький рівень фінансування державою заходів щодо охорони земель і ґрунтів, так і через юридичну незрозумілість заходів, що становлять зміст економічно-

го стимулювання в цій галузі, відсутність ефективного механізму його реалізації на практиці, в тому числі і у діяльності контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні.

Решетник Л.П. вказує, що все це вкрай негативно відображається на якісному стані земель і, як наслідок, створюється потенційна небезпека для реального забезпечення екологічної безпеки, а отже, можна зробити висновок, що йдеться про порушення конституційного права людини на сприятливе навколишнє природне середовище [9, с. 64].

4. Слід зазначити, що будь-яке право особи, яке не може бути реалізоване та захищене державою через різноманітні правові механізми та механізми державного управління у даній сфері (в тому числі і через діяльність контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні), не має жодної правової та соціальної цінності. Держава в особі органів виконавчої влади проголосила себе правовою, повинна характеризуватися не формальним проголошенням прав людини в Україні, а їх реальним забезпеченням. Це особливо стосується права громадян на безпечне для життя та здоров'я довкілля і на відшкодування шкоди, заподіяної порушенням цих фундаментальних прав, оскільки вони є невід'ємними від права на життя та здоров'я.

5. Інститут правової охорони земель в Україні є складовою частиною земельного права України і його особливість полягає в тому, що він може розглядатися в межах природоресурсного чи екологічного права, при цьому діяльність органів виконавчої влади (а саме контрольно-інспекційних органів в сфері земельних ресурсів в Україні) направлена на створення та виконання усіх правових, економічних та соціальних основ охорони земель з метою забезпечення їх раціонального використання, відтворення та підвищення родючості ґрунтів, інших корисних властивостей землі, збереження екологічних функцій ґрунтового покриву та охорони довкілля.

6. Також наголосимо, що нормативно-правовим актам, які регламентують державний контроль за використанням та охороною земельних ресурсів, притаманний ряд недоліків. По-перше, вони містять значну кількість відсилочних норм, які ускладнюють їх застосування та істотно знижують ефективність їх регулюючої сили. По-друге, є багато нечітких формулювань й декларативних положень, які практично не впливають на здійснення державного контролю за використанням і охороною земель. По-третє, деякі норми «не працюють», бо не мають відповідного механізму реалізації, особливо це стосується порядку здійснення громадського контролю за використанням і охороною земель. По-четверте, окремі норми фактично не відповідають вимогам регулювання земельного контролю в умовах розвитку ринкової економіки і не мають належного наукового обґрунтування.

Таким чином вдосконалення чинного законодавства в даній сфері та вирішення проблем організації земельного контролю (в тому числі і охорони земель) та його чіткої правової регламентації, підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади у сфері контролю за використанням та охороною земель в Україні, їх взаємодії з іншими правоохоронними органами при виявленні порушень, здійснення ними попереджувальної діяльності є визначальними чинниками підвищення його ефективності.

Правова охорона земель як багатогранне явище знаходиться у постійному розвитку та підлягає законодавчим змінам, які на сьогоднішній день вимагають перегляду відповідних положень земельного та адміністративного законодавства, що регулюють контрольно-інспекційну діяльність у галузі земельних відносин щодо використання та охорони земельних ресурсів, з огляду на окремі суттєві прогалини нормативно-правових актів у даній сфері та декларативний характер деяких норм чинного земельного законодавства України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Земельне право України : підруч. для студ. юрид. спец. вузів / В. І. Семчик, П. Ф. Кулинич, М. В. Шульга. – К. : Ін Юре, 2008. – 600 с.
3. Андрейцев В. І. Земельне право і законодавство суверенної України : актуальні проблеми прак. теорії / В. І. Андрейцев. – 2-ге вид., випр. – К. : Знання, 2007. – 445 с.
4. Про охорону земель : Закон України від 19 червня 2003 року // Голос України. – 2003. – № 139.
5. Науково-практичний коментар Земельного кодексу України / за заг. ред. В. В. Медведчука ; відп. ред. В. Г. Гончаренко ; наук. ред. П. Ф. Кулинич ; редкол. : А. П. Гетьман, В. Г. Гончаренко, В. В. Медведчук [та ін]. – К. : Юрінком Інтер, 2003. – 657 с.
6. Єрмоленко В. М. Правове забезпечення охорони та раціонального використання земельних ресурсів : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закладів / В. М. Єрмоленко, В. І. Курило, Т. С. Кичиліук ; за ред. В. І. Курило. – К. : Магістр-XXI сторіччя, 2007. – 248 с.
7. Курило В. І. Охорона і раціональне використання земельних ресурсів : методичний посібник / В. І. Курило. – К. : Держкомзем України – Проект МБРР, 2007. – 78 с.
8. Носік В. В. Право власності на землю Українського народу : монографія / В. В. Носік. – К. : Юрінком Інтер, 2006. – 544 с.
9. Решетник Л. П. Гарантії забезпечення права громадян на екологічну безпеку / Л. П. Решетник // Актуальні питання реформування правової системи України : зб. наук. ст. за матер. III Міжнар. наук.– прак. конф (м. Луцьк, 2-3 червня 2006 р.) : у 2 т. / уклад. : Т. Д. Климчук, І. М. Якушев. – Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту імені Лесі Українки, 2006. – Т. 2. – С. 64-68.

УДК 342.9

СУБ'ЄКТИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА: АНАЛІТИЧНІ РОЗДУМИ ДО ДИСКУСІЇ

Каменська Н.П.,
к.ю.н., докторант кафедри управління,
адміністративного права і процесу, адміністративної діяльності
Національний університет державної податкової служби України

З огляду на довготривалу наукову дискусію щодо змісту і типології суб'єктів адміністративного права, їх правосуб'єктності, адміністративно-правового і адміністративно-процесуального статусів тощо, підняття питання щодо сутності названої категорії осіб є актуальним та необхідним у даний час. Тому автор у статті намагається проаналізувати позиції вітчизняних та зарубіжних адміністративістів щодо розгляданого правового феномену, визначає відповідність таких теорій об'єктивним умовам сьогодення, окреслює власну точку зору стосовно суб'єктів адміністративного права, пропонує низку авторських дефінітивних положень за темою.

Ключові слова: суб'єкт права, суб'єкт адміністративного права, адміністративні правовідносини, адміністративна правосуб'єктність, адміністративна правоздатність, адміністративна дієздатність.

Kamenskaya N.P. / СУБЪЕКТЫ АДМИНИСТРАТИВНОГО ПРАВА: АНАЛИТИЧЕСКИЕ РАЗМЫШЛЕНИЯ К ДИСКУССИИ / Национальный университет государственной налоговой службы Украины

Учитывая затянувшуюся научную дискуссию о содержании и типологии субъектов административного права, их правосубъектности, административно-правового и административно-процессуального статусов и т.п., постановка вопроса о сущности названной категории лиц является актуальной и необходимой на сегодняшний день. Поэтому автор в статье пытается проанализировать позиции отечественных и зарубежных административистов касательно рассматриваемого правового феномена, определяет соответствие таких теорий объективным условиям нынешнего времени, излагает собственную точку зрения относительно субъектов административного права, предлагает авторские дефинитивные положения по теме.

Ключевые слова: субъект права, субъект административного права, административные правоотношения, административная правоспособность, административная дееспособность.

Kamenskaya N.P. / SUBJECTS OF THE ADMINISTRATIVE LEGALITY: ANALYTICAL SUGGESTIONS TO THE DISCUSSION / National University of State Tax Service of Ukraine

There is a protracted scientific discussion about the content and typology of subjects of the Administrative legality, their legality, their status of administrative-legal and administrative-process, etc. in the juridical literature. Unfortunately a standard position towards the subjects of the administrative legality is not developed among the administrative authorities so far. That's why the appropriate problematic issues are actual and necessary for today.

In this article the author tries to make analysis of the positions of native and foreign administrative authorities relatively to the investigated legal phenomena, to define accordance of discussed considered approaches towards the current objective conditions.

She pays attention to the often encountering occasions of treating of multi-ordered events of legal reality towards the subjects of the administrative legality. As an approval of the similar inconsequence she suggests to submit for discussion the standpoints of Soviet and modern scientists, who misinterpret series of concepts ("a citizen" – "a natural person", "a person" – "an individual subject", "an organization" – "a juridical person", "an organization" – "a collective subject") as equivalent.

The author suggests her opinion regarding with discussed issue and offers author's definitive position to the point. Taking into account specificity of administrative legal interrelations, existence of dialectic union among the juridical nature of administrative and civil legal subjects, in particular, validates expediency division of subjects of the administration legality into two big groups: private (physical and juridical) persons and public administration (organs of executive authorities, local self-government, etc.).

Such differentiation, in the author's opinion, is theoretically justified and gives hope to us that the interpreted point of view will not be stand for target for principal critical comments from the side of the scientific society.

Key words: subject of law, subject of the Administrative legality, administrative legal interrelations, administration legality, administrative capability.